

Helaas staan aan de practische toepassing van dit streven talrijke hinderpalen in den weg.

In de eerste plaats wordt een traumatische neurose niet altijd direct als zoodanig erkend en dit is alleszins verklaarbaar. De klachten, die de lijder uit, zijn bijna alle subjectief, zoodat de patienten herhaalde malen onderzocht moeten worden om allerlei organische afwijkingen uit te sluiten. Dientengevolge wordt de lijder van den eenen specialist naar den anderen gezonden, tot hij ten langen leste naar een neuroloog wordt verwezen, die dan dikwijls nog een herhaald onderzoek noodig acht om een organisch zenuwlijden te kunnen uitsluiten. In dien tusschentijd hebben zich bij den lijder zijn overwaardige denkbeelden omtrent invaliditeit en renteuitkeering steeds sterker in zijn geest gegrift, zoodat het bijzonder lastig is geworden deze te overwinnen den lijder weer aan den arbeid te doen gaan. Daarbij komt nu nog dat dank zij de uitkeering krachtens de ongevallenwet het voor den patient niet meer noodzakelijk is met het oog op zijn levensonderhoud aan het werk te gaan, de wekelijksche uitkeering voorziet hierin; de grootste en sterkste prikkel tot arbeid ontbreekt dus bij hem en zijn gemis aan energie brengt hem er niet toe al ware het slechts om zijne genezing te bevorderen, eenigen arbeid ter hand te nemen.

Ook het belang van den patroon speelt hier een ongunstige rol. Deze heeft natuurlijk weinig nut en voordeel van een werkmán, die zichzelf onbekwaam voelt en dus zijn werk onvoldoende verricht. Daar nu de uitkeering niet ten zijnen laste komt, maar aan de staat, heeft hij bij genezing van den lijder geen direct belang, zoodat hij een niet volkomen tot arbeid in staat zijnde werkmán liever uit zijn dienst ontslaat en naar huis zendt dan ter wille van diens genezing enkele gebreken, die zijn werk aankleven, over 't hoofd te zien. Herhaaldelijk ziet men dan ook, dat een lijder, aan welken zijn geneesheer heel wat overredingskracht ten koste gelegd heeft om hem over te halen het met werken eens weer te probeeren, door zijn patroon na enkele dagen weer naar huis wordt gezonden, daar spoedig gebleken was, dat hij tot vollen arbeid niet in staat was. Heel dikwijls brengt ook het geldelijk belang van den getroffene mede om niet te genezen, daar in sommige gevallen